

Sygn. akt IV Ka 111/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca SSO Wiesława Klimowicz

Protokolant st.sekr.sądowy Magdalena Pawlak

przy udziale Ireny Smardz Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kępnie

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2017r.

sprawy R. M.

syna S. i D., ur. (...) w K.

oskarżonego o czyn z art. 178a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kępnie

z dnia 16 stycznia 2017r. sygn. akt II K 393/16

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt IV Ka 111/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 16 stycznia 2017r. w sprawie II K 393/16 Sąd Rejonowy w Kępnie uznał oskarżonego R. M. za winnego tego, że:

w dniu 2 września 2016r. w K., woj. (...), kierował po drodze publicznej samochodem osobowym marki C. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 0,77 mg/litr alkoholu w wydychanym powietrzu to jest przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 02.09.2016r. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł . Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe: wydatki w kwocie 88 zł oraz opłatę w kwocie 100 zł.

Powyższy wyrok zaskarżył oskarżony w punkcie I wyroku w części orzeczenia co do kary, tj. grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść zapadłego wyroku. Oskarżony w swojej apelacji podniósł, iż sąd wymierzając wskazany wyżej wyrok nie wziął pod uwagę jego trudnej sytuacji materialnej i nie nadał właściwego znaczenia istotnym okolicznościom

popelnienia czynu zabronionego, tj. niskiej społecznej szkodliwości czynu oraz pozytywnej ocenie kryminologicznej oskarżonego. W konsekwencji Sąd I instancji wydał wyrok, który nie spełnia dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 k.k.

Wskazując na powyższy zarzut oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie orzeczonego w pkt I wyroku grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda oraz wymierzenie oskarżonemu kary w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd I instancji orzekając wobec oskarżonego karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych po 10 zł każda oraz środki karne- zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat 3 i świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej wziął pod uwagę i należycie ocenił wszystkie ujawnione w sprawie okoliczności, które mają istotny wpływ na wybór i wymiar wymierzonej kary. Zgodnie z zasadami sędziowskiego wymiaru kary wyrażonymi w art. 53 k.k. przy ustaleniu ilości stawek dziennych grzywny sąd miał na uwadze stopień winy oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu oraz cele kary w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej, a przede wszystkim motywacje i sposób zachowania się oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oskarżonego.

Należy za sądem I instancji podnieść, iż R. M. dopuścił się przypisanego mu czynu umyślnie i w zamiarze bezpośrednim. Kierował po drodze publicznej samochodem znajdując się w wysokim stopniu nietrzeźwości- 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Prowadząc w takim stanie auto spowodował kolizję drogową. Nie można zatem przyjąć- tak jak podnosi apelacja- iż stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu jest niski. Nie uszedł także uwagi sądu merytorycznego fakt, że oskarżony nie był dotychczas karany. Sąd zaliczył tę okoliczność na korzyść oskarżonego przy wymiarze ilości stawek grzywny.

Te wszystkie okoliczności, a w szczególności wysoki stopień nietrzeźwości w pełni uzasadniają orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny w ilości 100 stawek. Jak wynika z apelacji, oskarżony nie kwestionuje żadnej z wymienionych okoliczności, a jedynie eksponuje swoją trudną sytuację finansową. Należy zatem stwierdzić, że zgodnie z art. 33 § 3 k.k. dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe stanowią podstawę do ustalenia wysokości stawki dziennej grzywny, natomiast nie decydują o ilości wymierzonych stawek. Wartość stawki dziennej nie może być niższa od 10 zł, ani też przekraczać 2.000 zł (art. 33 § 3 k.k.). Zaskarżonym wyrokiem sąd I instancji określił wysokość stawki dziennej na 10 zł, a zatem najniższą, jaką przewiduje prawo. W tej sytuacji brak jest podstaw do obniżenia oskarżonemu wartości stawki.

Należy jedynie zauważyć, że oskarżony ma 41 lat, jest człowiekiem zdrowym (w aktach sprawy nie ujawniono by oskarżony nie był zdolny do pracy z uwagi na stan zdrowia), posiada wyższe wykształcenie. Na utrzymaniu ma jedynie niepracującą żonę. W tej sytuacji, nawet jeżeli dotychczasowy pracodawca rozwiąże umowę z oskarżonym, to posiada on zdolności zarobkowe.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy na zasadzie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł o utrzymaniu wyroku w mocy. O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze rozstrzygnięto na zasadzie art. 636 § 1 k.p.k. Na zasądzoną należność składają się: zryczałtowane koszty zawiadomień w kwocie 20 zł oraz opłata od wymierzonej kary grzywny w kwocie 100 zł.